

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 188/18
Люксембург, 6 декември 2018 г.

Решение по дело C-675/17
Ministero della Salute/Hannes Preindl

**Университетските дипломи от курсове, които отчасти са проведени
едновременно, трябва да се признават автоматично във всички държави
членки, ако са спазени минималните квалификационни изисквания,
определени в правото на Съюза**

*Държавата членка, в която е издадена дипломата, трябва да гарантира, че тези
изисквания са спазени*

През 2013 г. Ministero della Salute (Министерство на здравеопазването, Италия – наричано по-нататък „министерството“) уважава молбата на италианския гражданин г-н Hannes Preindl за признаване на удостоверение за професионална квалификация като „Doktor der Zahnheilkunde“ с цел да упражнява в Италия професията „зъболекар“. Това удостоверение му е издадено от Медицинския университет в Инсбрук (Австрия).

През 2014 г. г-н Preindl подава в министерството молба за признаване на удостоверение за професионална квалификация като „Doktor der Gesamten Heilnunde“, издадено също от Медицинския университет в Инсбрук, с цел да упражнява в Италия и професията „лекар“ (medico chirurgo).

Министерството отказва да признае последното удостоверение с мотива, че Директива 2005/36 относно признаването на професионалните квалификации¹ не предвижда възможност едно лице да следва едновременно два курса на обучение. Всъщност редица изпити, положени от г-н Preindl, били признати едновременно както за издаване на удостоверението за квалификацията „зъболекар“, така и за издаване на удостоверението за квалификацията „лекар“. Макар да е разрешено от австрийското право, едновременното записване в два курса на обучение е изрично забранено от италианското право, което предвижда задължително редовно обучение.

Г-н Preindl обжалва тази отказ пред италианските административни съдилища. В този контекст Consiglio di Stato (Държавен съвет, Италия) пита дали Директивата изисква от държава членка, чието законодателство предвижда задължително редовно обучение и забрана за едновременно записване в два курса на обучение, да признава автоматично удостоверения за професионална квалификация, издадени в друга държава членка след обучения, които частично се припокриват. Consiglio di Stato пита също дали когато удостоверението е издадено след задочно обучение приемащата държава членка (в случая, Италия) има право да провери дали е спазено условието продължителността, нивото и качеството на задочното обучение да не е по-ниско от това на редовното обучение.

В днешното си решение Съдът най-напред отбелязва, по-специално що се отнася до професиите „лекар“ и „зъболекар“, че Директивата предвижда **система на автоматично признаване на удостоверенията за професионални квалификации**, основана на минимални квалификационни изисквания, определени по взаимно съгласие между държавите членки.

¹ Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 година относно признаването на професионалните квалификации (ОВ L 255, 2005 г., стр. 22, Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 8, стр. 3, поправка в ОВ L 271, 16.10.2007 г., стр. 18).

След това Съдът констатира, че Директивата, от една страна, дава на **държавите членки право да разрешат задочното обучение**, стига неговата продължителност, ниво и качество да не е по-ниско от това на редовното обучение, а от друга страна, **не изключва възможността за държавите членки да разрешават едновременно записване в няколко курса на обучение**.

Следователно, държава членка, чието законодателство предвижда задължително редовно обучение и забрана за едновременно записване в два курса на обучение, **трябва да признава автоматично** посочените в тази директива **удостоверения за професионална квалификация**, издадени в друга държава членка, **дори заинтересованото лице да е преминало задочно обучение или няколко курса едновременно или да се е обучавало по време на периоди, които частично се припокриват**, стига да са изпълнени квалификационните изисквания, установени от посочената директива.

Съдът подчертава, че **държавата членка по произход** (в случая, Австрия), **а не приемащата държава членка, е тази, която следва да гарантира, че продължителността, нивото и качеството на задочното обучение е не по-ниско от това на редовното обучение, и по-общо, че са спазени всички изисквания, установени в Директивата**. Всъщност система за автоматично и безусловно признаване на удостоверенията за професионална квалификация като предвидената в Директива 2005/36 би била сериозно застрашена, ако държавите членки имаха право по своя преценка да поставят под въпрос правилността на решението на компетентния орган на друга държава членка да издаде тези удостоверения.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Corina Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293

Кадри от обявяването на решението са достъпни на „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106